

Kirjallisesti vastattava kysymys P-005876/2018
komissiolle
työjärjestyksen 130 artikla
Elsi Katainen (ALDE)

Aihe: Yhteisen maatalouspolitiikan tukikaton määrittely

Komission ehdotuksen COM(2018) 392 ”jäsenvaltioiden yhteisen maatalouspolitiikan nojalla laatimien, Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) rahoitettavien strategiasuunnitelmien (YMP:n strategiasuunnitelmat) tukea koskevista säännöistä sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) N:o 1305/2013 ja (EU) N:o 1307/2013 kumoamisesta” 15 artiklassa on määritelty tukien asteittainen alentaminen, mikäli suorien tukien määrä on yli 60 000 euroa kalenterivuonna.

Nykyisellä ohjelmakaudella maataloja on kannustettu investoimaan ja kehittämään toimintaansa. Välttämättömästi tämä on johtanut tilakoon kasvuun, mikä tarkoittaa myös suurempia tukimääriä tilaa kohti. Epäsuotuisilla alueilla, kuten Suomessa, tuotantoon sidottu tuki on välttämätöntä esimerkiksi maidon ja naudanlihan tuotannon säilyttämiseksi, mutta komission ehdotuksen mukaan tukikattoa sovellettaisiin myös tällaisiin kohdennettuihin suoriin tukiin. Suomessa komission ehdotus leikkaisi tukea jo esimerkiksi keskikokoisilta liha- ja maitotiloilta, jotka ovat tavanomaisia perheviljelmiä. Toisin sanoen ehdotus leikkaa juuri näiltä keskisuurilta tiloilta, joita edellisellä ohjelmakaudella on kannustettu investoimaan ja kasvattamaan tilaansa. Tukikatto on siten ongelmallinen rakennekehityksen kannalta.

Onko komissio valmis antamaan lisäjoustoa ja vapaaehtoisuutta jäsenmaille, jotta ne voivat ottaa huomioon maatalouden suuresti vaihtelevat rakenteet?

Onko komission tarkoituksena leikata juuri keskisuurilta maataloilta ja perheviljelmiltä, jotka ovat kuluvan ohjelmakauden aikana investoineet tilansa kehitykseen?